

in je ni zapustil ves dan. K njemu sme samo njegov telesni zdravnik dr. Hirsch.

Vest o nesrečni bitki se je kakor blisk razširila po mestu. Povsodi vlada silno razburjenje.

Splošno se proglašajo vladajoči krogi za četo navadnih morilcev, ljudstvo noče prelivanja krvi, gospodje pa jih v boj in pogubo silijo. Govori se, da se je sklenila zarota proti velikemu knezu Aleksiju Aleksandroviču katerega se dolži, da je kriv vseh porazov.

Mir?

Vsak pameten mora soditi, da za Rusijo boljšega ni, kakor mir. Nadaljevanje vojne bilo bi hudodelstvo. Vendar gospodje v Petrogradu in sam car o tem nič nočejo slišati. Še eno brodovje hočejo nad Japonce poslati, še več krvi naj se prelija. Ni se toraj čuditi, da je ljudstvo vznemirjeno, pametni vejo, da je vse zastonj.

Vojska v Mandžuriji.

Japonska armada je sedaj mnogo močnejša, nego je bila pred Mukdenom, ko je Ruse tako dobro naklestila. Japonci si zidajo železnice. Linevič ima baje ukaz se v Sibirijo umikati, da bi Japonci težje živež in drugo dobivali. Mislamo Japonci njim v Sibirijo ne bodo bežali, da bi jih ruski „junaki“ dobili na limanice.

Škode rastja.

Leto 1904 bo gotovo vsem kmetovalcem v žalostnem spominu, kajti dolgo, dolgo poprej nobeno leto ni prineslo toliko škode, kakor to. Omenimo samo peronosporo, katera je večidel letine v vinogradih uničila in slabe nade za letošnjo leto odkrila. Veliko skrb imajo naši kmetovalci, kaj bo še jim prinesla bodočnost in verjetno je, da so zelo vznemirjeni, če se kje kak nov škodljivec prikaže ali kaka nova prikazen, katero lahko tolmačimo, da jo je povzročil še dozdej neznan škodljivec.

Pred nekterimi dnevi se je v časnikih poročalo, da se je peronospora že prikazala celo na bukovih listih in se že najde v vinogradih. Če je zadnje resnično, bo slaba trgategv. Vendar se poročila niso ureničila in do zdaj še peronospore ni opazovati. Kar se pa tiče obolenja bukovih listov, je poročilo resnično in škoda se spozna na prvi pogled. Večina listov postala je rujava in suha, drevesa zgledajo, kakor da bi bila osmojena. O tej bolezni na bukvah se poroča iz mnogih krajev in gotovo je po vsej deželi razširjena. Vendar te bolezni ni povzročila peronospora, ampak mali mrčes, kateri se včasih v velikem številu prikaže. Bukov rilčkar (*Orchestes Fagi L.*)

Samica tega hrošča naredi v kukov list z rilcem luknjo in v to položi jajce. Ličinka poišče notranje dele lista med gornjim in spodnjim površjem tako, da postane potem list rujav in suh. V tej votlini nabubi se v majhen kokon, katerega sedaj povsodi lahko najdemo, če natanko gledamo.

Proti temu kvarljivcu smo, kakor proti vsem

drugim, ki tako mnogoštevilno nastopajo brez pomoči.

Navadno zgine čez en čas sam od sebe. Krivo poročilo o peronospori povzročilo se je s tem, da se je dlakavost za peronosporo držala.

Dlakavost povzroči trsna pršica (*Phytoptus vitis*). Ta piči v list in na spodnji strani naredijo se dlačice, katere imajo podobnost z lisami peronospore. Trsna pršica prezimi v popkih trte in napade takoj mlado listje, katero potem tako zgleda, da se skrbimo, kaj za prikazen je to. Pozneje se manje pozna. Škoda navadno ni velika. Če se pa do zdaj peronospora ni pokazala, se moramo zdaj, ko imamo tako toplo in mokrotno vreme, bati, da bo skoraj prišla. Zato se že tudi povsod marljivo škropi, ker smo po žalostnih izkušnjah lanskega leta sprevidli, da samo rano zatiranje ali bolje rečeno rana ubranitev zamore ukrotiti tega škodljivca.

Listje je še sedaj malo in nežno in po škropljenju pokazala se je na njih poškodba, da so nekteri mislili, da je to črni pikec. Nekaj listov je celo črnih, nekaj pa jih ima črne lise. Razcvetje je večinoma nepoškodovano. To povzroči bakreno-vapnena zmes in ta posledek se je opazoval že prešnja leta pri škropljenju, vendar ne v taki meri, kajti škropilo se je bolj pozno in listje ni bilo več tako nežno.

Listje tudi usahne, če se bakreno-vapnena zmes ni pravilno pripravila. Čisto obraniti se tega posledka na nežnih listih ni mogoče. Bolje je vendar, če že sedaj škropimo, čeravno uničimo nekoliko listekov; če čakamo, uniči se nam vse. Posebno je paziti pri škropljenju na razcvetje, da se ne poškoduje. Kako že omenjeno, se sicer do sedaj še ni opazovala na njih kaka škoda vsled ranega škropljenja.

Zelo dobro je, in to tudi škodo zmanjša, če ne škropimo v največji solnčni vročini. Potem ne sme zmes priti na listje v velikih kapljah, ampak razpršena, kakor megla in na to posebno opozarjamo. Vsak vinogradnik naj gleda, da delavci pravilno to delo opravljajo, da ne zgleda vinograd, kakor da bi bil pobarvan. Posebno moramo paziti, da si zmes prav pripravimo. Ne preveč in ne premalo ugašenega apna, kakor tudi galice; na 100 litrov vode 1 kg. modre galice in 2 kg. ugašenega apna. Škropiti pa je treba vse trte, domače in ameriške. Tudi sosedje bi kazalo prisiliti, da ravno tako storé. Od jednega samega zanemarjenega vinograda preti zmirom nevarnost celi okolici in tak vinograd prisili pridne in skrbne vinogradnike na zopetno drago delo.

Spodnještajerske novice.

Konjice 25. t. m. popoldne od 3 ure do 26. t. m. dopoldne do 9 ure visela je na konjiški okrajni sodnji beli bandera v znamenje, da nikogar ni bilo v zaporu. Zadnjikrat je to bilo leta 1892.

Ostrožno pri Celju. Na nekem travniku v Ostrožnu se baje zemlja vzdiguje in polagoma grič nastaja. Mnogo radovednežev tja prihaja in ljudje so različnega mnenja čez to prikazen. Nekteri pravijo, da bo nastal vulkan, drugi, da je spodaj pogreznjena